

Mi újság? Mi újság?

A Magyar Szentek Templom havi tájékoztató lapja. 2016. augusztus

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

20 éves lett templomunk

Az idei év augusztusában 20 esztendő lett templomunk. Folytatjuk visszaemlékezéseinket az elmúlt két évtized eseményeire. Legutóbbi számunkban elsősorban a kőtemplom szépülése, gazdagodása állt figyelmünk középpontjában. Most viszont inkább a lelki templom épülését szeretnénk megragadni közösségünk egy-egy, fiatalabb korosztályhoz tartozó tagjának emlékei alapján.

„Általános iskolás tanuló (körülbelül harmadikos, vagy negyedikes) voltam, amikor először kapcsolatba kerültem a Magyar Szentek Templomával. Történt ugyanis, hogy az iskolánkban annak idején plébániánk jelenleg is aktív vezetője, Gábor atya tartotta a hittanórákat. Az oktatásért később részben az akkori káplán, Attila atya is felelőssé vált. Ha emlékeim nem csalnak, ő maga vezetett körbe kis létszámú csoportunkat első alkalommal a templom épületében. Nem sokkal utána ugyanitt vettem részt az elsőáldozásra való felkészítésben, és később itt részesültem a szentségekben is. Ez a helyszín azóta is az életem szerves részét képezi; vasárnaponként általában itt veszek részt szentmisén, illetve gyakran látogatom a plébánia által szervezett közösségi programokat is.”

„A plébánia berántott és megtartott. Tinédzser fejjel, épp hullámvölgyben, a hittől és Istentől távolabb került életszakaszomban kerültem kapcsolatba a plébániával. Akkor már sok éve együtt volt az ifjúsági hittancsoport, ahová a barátom járt, s mivel gyakran találkoztunk, nem egyszer előfordult, hogy péntek este ő a hittanra sietett. Egy ideig csak

megvártam, hogy végezzen, majd egyre inkább invitált, hogy menjek én is. Nagy nehezen végül rávett: beléptem, s bent ragadtam. A csoport hamar befogadott, de épp az első pár alkalommal nem volt a csoport vezetője, "egy bizonyos Kati", így nem mondhatták biztosra, hogy maradhatok. De hiába féltem, hogy majd kirakja a szűrőmet, a mosolygós vezetőnknek esze ágában sem volt ilyesmi... :) Így kerültem be a csoportba, majd szépen a vasárnapi misékre is el kezdtem járni. Akkor már jó egymásfél éve nem jártam rendszeresen misére – de ez a plébánia berántott és megtartott.”

„Nagyon kicsi voltam még, amikor idekerültem, 1997-ben, alig emlékszem rá. Kíváncsiságból jöttünk ide a családdal, megnézni az új templomot. Egy darabig még gyözködni kellett a szüleinket, hogy hétről-hétre ebbe a szép új templomba és vidám közösségbe jöjjünk, mert ők máshová kötődtek, de végül egy teljes baráti társaság átszokott ide és a közösség magjává vált. Nyomokban még ma is tartalmazza a közösség ezeket a családokat.”

Ami először eszembe jut a plébániáról

„Ezen a plébánián kezdtük el közös életünket Szabival, az Egyetemi lelkészség oszlopos tagjaiként. Az akkori és még most is működő közösségünkkel havonta találkoztunk az egyik hittanteremben évekig.

Nagyra értékeltük Gábor atya kezdeményezéseit a játszótér és focipálya, reggeliző, gyermekprogramok ügyében, szerettünk a kicsikkel a templomkertben időzni.

Sok nagyszerű káplánt ismerhettünk meg, nagyszüleimnek a betegek kenetét Szabolcs atya adta.

Jó volt a szent zenével a Jóistent szolgálni alkalmi-, majd később Zoli szervezésében a rendszeresen összejövő templomi kórossal. Jó látni, hogy a fiatalok szervezésében sok közösségi program létrejött.

Sok csodálatos családot ismerhettünk itt meg, akik sokszor nehéz terheket hordozva tanúskodtak Isten iránti szeretetükről. Ebből mindig erőt tudtam meríteni a nehéz helyzetekben...”

„A plébánia olyan hely, ahová be tudsz lépni. Itt más minőségben lehetsz jelen, mint odakint, mert itt az Isten is közvetlenebbül van jelen, és te az Ő jelenlétében bátrabban érezheted magad jónak. A plébánia közeg: nem egyszerűen közösség, nem egyszerűen szentmise, urnatemető, hittancsoport, reggeli és Karitás, focizás és énekkar, Piroska néni mosolya és Zoli orgonajátéka, esetleg Gábor atya időtlen tekintete, hanem mindez együtt, egyszerre és valóságosan. Igazian. A plébánia hely az életedben. A hely. Ide tartozol.”

Miskolctapolcai élményeink

Hittanosaink csapata idén nyáron Miskolctapolcán táborozott. A szokásokhoz híven a vasárnapi mise után indultunk a pályaudvarra, ezúton is köszönjük mindazoknak, akik segítettek a fuvarozásban. Megérkezve Miskolcra egy jó nagy zuhé fogadott minket, ami végig kísért minket a domb tetejére tartó utunkon, ahol a szállásunk volt. Az időjárási viszonyok miatt így az első délutánt társasjátékozással töltöttük, és csak kora este merészkedtünk le a közeli parkba, ahol a kisebbek a játszótéren mulatták az időt, a fiúk pedig focizással, illetve a labda

kihalászásával a halastóból. A délután folyamán megérkezett közénk Jézus korából, Jeruzsálemből Laci is, aki Gyöngyvér és Tibor atya segítségével egész héten beavatott minket az irgalmaság testi cselekedeteinek titkaiba, lehetőségeibe. Másnap kirándulni indultunk a közeli hegyekbe, és bár Dödő könnyed és rövid túrát ígért, valójában egy kiadós hegymászásnak bizonyult a program. A fáradtság azonban felértékelte a csodálatos táj és a vaksötét barlang élményét. A völgybe érve egy hatalmas vízeséshez jutottunk, és újfent labdahalászatra került sor. Majd egy jó hangulatú barlangi sétán vettünk részt az Anna-barlangba, ahol a lenyűgöző cseppkövek és egyéb bámulatos formák mellett a kövek közti repedésekben narancssárga purhabban is gyönyörködhattunk. Ezt követően a közeli parkban megismerkedtünk Szent Márton püspök életével, majd egy hatalmas számháborúzást csaptunk, ami után különösen is üdítő volt a fagy. A hazaúton a

különbuszon csak egy-egy darázs zavarta meg az alvó sokaságot. Kedden érkezett a várva várt strandolás ideje, bár az égen kisebb-nagyobb felhők szegték kedvünket. A barlangfürdő idén is nagy élményt jelentett mindannyiunknak, nem hiányzott a vízi csata, a labdázás, de a kártyázás sem. Katinak köszönhetően nem haltunk éhen, így tényleg csodás napot töltöttünk el. Szerdán aztán ismét felkerekedtünk, és meglátogattuk a miskolci állatkertet, ahol a legkülönfélébb élőlényekkel találkoztunk: medvével, süllel, tapírral, papagájjal, bölénnyel, hiúzzal és tigrissel, de természetesen nem tudom mindet felsorolni. Az állatkert előtti parkban aztán megettük az ebédünket, és kellemesen pihentünk a fűben. A fiúk ismét nagyot fociztak, a legifjabbak pedig hatalmas szöcske-vadászatot rendeztek. Délután aztán átmentünk a Diósgyőri Várba, amelyet az elmúlt években csodásan felújítottak és interaktívvá tettek. Mindenki felpróbálhatott egy páncélinget, sőt, sisakot és pajzsot vehetett, illetve kardot ragadhatott. Utána a tárlat végignézését a torony megmászásával zártuk, ahonnan csodálatos panoráma nyílt a környékre. Otthon egy szentmisével tettük teljessé a napot. Másnap ismét strandolás következett, ahol egy óriásit vízilabdáztunk a medencében. Végül érkezett az utolsó teljes napunk is. Délelőtt lelki programot tartottunk, amelyben Tibor atya és Laci elvezettek minket az Ószövetségtől az Újszövetségig, a bűntől a megváltásig. Nagyszerű hangulatot teremtettek a helyiségben, így még jobban el tudtunk mélyülni. Utána lementünk a parkba, és ott Szent Márton életéhez kapcsolódva akadályversenyt tartottunk. Délután aztán változatos csoport-

papagájjal, bölénnyel, hiúzzal és tigrissel, de természetesen nem tudom mindet felsorolni. Az állatkert előtti parkban aztán megettük az ebédünket, és kellemesen pihentünk a fűben. A fiúk ismét nagyot fociztak, a legifjabbak pedig hatalmas szöcske-vadászatot rendeztek. Délután aztán átmentünk a Diósgyőri Várba, amelyet az elmúlt években csodásan felújítottak és interaktívvá tettek. Mindenki felpróbálhatott egy páncélinget, sőt, sisakot és pajzsot vehetett, illetve kardot ragadhatott. Utána a tárlat végignézését a torony megmászásával zártuk, ahonnan csodálatos panoráma nyílt a környékre. Otthon egy szentmisével tettük teljessé a napot. Másnap ismét strandolás következett, ahol egy óriásit vízilabdáztunk a medencében. Végül érkezett az utolsó teljes napunk is. Délelőtt lelki programot tartottunk, amelyben Tibor atya és Laci elvezettek minket az Ószövetségtől az Újszövetségig, a bűntől a megváltásig. Nagyszerű hangulatot teremtettek a helyiségben, így még jobban el tudtunk mélyülni. Utána lementünk a parkba, és ott Szent Márton életéhez kapcsolódva akadályversenyt tartottunk. Délután aztán változatos csoport-

papagájjal, bölénnyel, hiúzzal és tigrissel, de természetesen nem tudom mindet felsorolni. Az állatkert előtti parkban aztán megettük az ebédünket, és kellemesen pihentünk a fűben. A fiúk ismét nagyot fociztak, a legifjabbak pedig hatalmas szöcske-vadászatot rendeztek. Délután aztán átmentünk a Diósgyőri Várba, amelyet az elmúlt években csodásan felújítottak és interaktívvá tettek. Mindenki felpróbálhatott egy páncélinget,

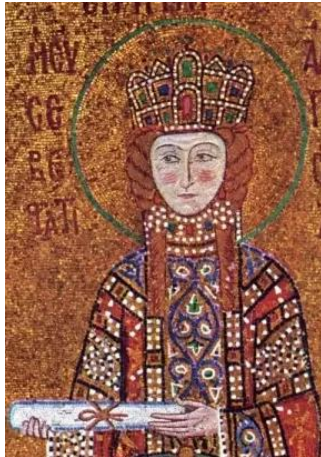
sőt, sisakot és pajzsot vehetett, illetve kardot ragadhatott. Utána a tárlat végignézését a torony megmászásával zártuk, ahonnan csodálatos panoráma nyílt a környékre. Otthon egy szentmisével tettük teljessé a napot. Másnap ismét strandolás következett, ahol egy óriásit vízilabdáztunk a medencében. Végül érkezett az utolsó teljes napunk is. Délelőtt lelki programot tartottunk, amelyben Tibor atya és Laci elvezettek minket az Ószövetségtől az Újszövetségig, a bűntől a megváltásig. Nagyszerű hangulatot teremtettek a helyiségben, így még jobban el tudtunk mélyülni. Utána lementünk a parkba, és ott Szent Márton életéhez kapcsolódva akadályversenyt tartottunk. Délután aztán változatos csoport-

programokkal múltattuk az időt: volt kézműveskedés, sütikészítés, társasjátékozás, fejtörők, éneklés és vízipisztolyozás is. Végül a legutolsó napon, szombaton nem maradt más, mint az elpakolás, takarítás és a táborzáró szentmise az eredményhirdetésekkel. Idén is sok-sok díjat osztottunk ki azoknak, akik valamilyen talentumukkal kiemelkedtek a többiek közül (segítőkészség, figyelmesség, ötletesség, vidámság stb.). Nem maradt más, mint a hazaút, ami után jó volt újra találkozni a

pályaudvaron a szülőkkel, testvérekkel, ismerősökkel. Köszönjük mindenkinek ezt a tábort, azoknak is, akik eljöttek, azoknak is, akik a szervezésben és lebonyolításban segítettek, és azoknak is, akik különböző módon támogatták egyhetes nyaralásunkat. Olyan élményeket szerezhettünk ebben a táborban, amik szorosabbá tették kapcsolatainkat, közelebb hoztak minket egymáshoz, és amelyekre jó lesz visszaemlékezni nem csak egy-két hónap után, hanem akár évek múlva is. *Dődő*

A hónap magyar szentje: Szent Piroska (Eiréné)

Az Isztambulba látogató magyarok meihatottan nézik a Hagia Sophia tündöklő aranymozaikját, mely Eiréné császárnét ábrázolja férje, II. Komnénosz János császár és fia, Alexiosz trónörökös között, amint bőkezű adományt nyújtanak át az Isteni Bölcsességnek: a Szűz Mária ölében ülő Jézusnak. Eiréné császárné ugyanis „a mi Piroskánk”: Szent László magyar király lánya, akiből a Bizánci Birodalom legnagyobb, legszentebb és legtiszteltebb császárnéja lett.

Piroska (Prisca), Szent László király és rheinföldi Adelhaid legidősebb leánya, 1088 táján született. Nevét arról a vértanúról kapta, aki a hagyomány szerint Szent Pál első híve volt Rómában és akinél Szent Péter is megszállt.

Adelhaid 1090-ben halt meg, László 1095-ben: a serdülő Piroska unokabátyja, Könyves Kálmán udvarában nevelkedett mint az uralkodó gyámleánya. 1104-ben Kálmán feleségül adta Komnénosz Jóannész bizánci trónörököshöz, hűgát pedig Jaroszláv orosz fejedelemmel jegyezte el.

Piroska-Eiréné bizánci életrajzírója azonban nem a magyar-bizánci diplomácia szövevényeit feszegeti, hanem a menyasszony szépségét és erényeit dicséri: „Amikor a dicső és kegyes császárok és házastársak, Alexiosz Komnénosz és Eiréné szép és jellemileg kifogástalan leányt kerestek, és őt találták olyannak, aki minden tekintetben gazdag szépségekben, feleségül adták Isten-től ajándékozott sarjukhoz, bíborbanszületett Jóannész császárhoz.”

Piroska a trónörökös feleségeként a bizánci császárnék kedvelt nevét, Eiréné (Béke) vette fel: így hívták anyósát is. Eiréné azonban nem egyszerűen szép női név volt Bizáncban, hanem teológiai fogalom is, mely Isten attribútumaira – Béke (Eiréné), Bölcsesség (Sophia), Hatalom (Dünamisz)– utalt. Ezeknek szentelte Nagy Konstantin új fővárosa három főtemplomát.

Komnénosz Jóannészt 1118-ban, huszonegy éves korában császárrá koronázták. Negyedszázados uralkodásáról kortársai és az utókor egyaránt elismerően nyilatkozott. Mély vallásossága, mértékletessége, bőkezű adományai és igazságossága népszerűvé tették alattvalói körében, megfontolt, de energikus politikája révén

pedig mind nyugaton, mind keleten sikereket ért el.

Eiréné nyolc gyermekkel ajándékozta meg férjét: Alexiosz, Mária, Andronikosz, Anna, Izsák, Theodora, Manuél, Eudokia. Életrajzírója hangsúlyozza, hogy a császárné „egyenlő számú fiú-és leánygyermeket szült, összesen nyolcat, és ezeket pompásan és császári módon nevelte fel.”

Piroska-Eiréné jámborságával, karitatív és szociális tevékenységével is kitűnt: „az alattvalóknak a császári udvarhoz intézett ügyeiben jó közvetítő volt, a nélkülözőket

felkarolta, nekik mindenben kezét nyújtotta, szíves volt az alamizsnálkodásban, az özvegyek és árvák támogatásában, a szerzetesek szállásaira való kiadásokban és adományokban”. Udvarában sokszor fordultak meg külhoni delegátusok; sűrűn fogadott szentföldi zarándokokat, valamint küldötteket Magyarországról; többször közvetített politikai ügyekben a Magyar Királyság és a Bizánci Birodalom között.

Az életrajzíró cizellált bizánci retorikája mögül egy rokonszenves, jóindulatú, békés lelkű asszony portréja bontakozik ki: „Hogyan tudná valaki elbeszélni erényei többi fajtáját és bájainak raját, lelkületének szelídségét, nyugalmát, alázatosságát, mindenkivel való együttérzését, jóságát, kedvességét, nyájasságát, haragnélküliségét, hogy soha senkivel szemben nem volt indulatos, bántalmazó, gyalázkodó.”

Vallásossága nemcsak az imádságban teljesedett ki, hanem az alamizsnálkodásban és a templomoknak, kolostoroknak juttatott adományokban is. A Hagia Sophia mozaikképe is adakozás közben ábrázolja a császári családot. Eiréné alapította Konstantinápoly legnagyobb vallásos alapítványát, a Pantokrator-kolostoregyüttest, mely három templomot, két szerzetesi kolostort, időszothont, kórházat, rokkantmenhelyet és árvaházat foglalt magában.

Eiréné 1134-ben elkísérte a császárt bithüniai hadjáratára, ott halt meg augusztus 13-án. „Magával vitte lelkem felét” – írta a vigasztalhatatlan férj. A Pantokrator-kolostor Szent Mihály-kápolnájába temették. Zöld márványból készült szarkofágja jelenleg a Hagia Sophia előcsarnokában áll.

Forrás: Sággy Marianne/Magyar Kurír

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

MISEREND AZ ÜNNEPNAPOKON

Augusztus 15-én, hétfőn Nagyboldogasszony ünnepén reggel 7-kor a kápolnában, este fél 6-kor a templomban lesz ünnepi szentmise. Ezen a napon a szentmisén való részvétel kötelező!

Augusztus 20-án, Szent István király ünnepén a Magyar Szentek Templomában fél 12-kor, a kápolnában reggel 8 órakor lesz szentmise. Augusztus 20-a tanácsolt ünnep. (Este ½ 7-kor vasárnap előesti mise lesz a templomban.)

A Szent István napi ünnepi szentmise és az országos Szent Jobb körmenet 17 órakor kezdődik a Szent István-bazilika előtti téren.

NYÁRI MISEREND

A nyári hónapokban a **Kruspér** utcai kápolnában **hétfőn és szombaton reggel nem lesz szentmise!** A Magyar Szentek Templomban pedig a vasárnap este 7 órai szentmise elmarad.

ÚJDONSÁG HONLAPUNKON

Templomunk belső és külső tereiről nagy felbontású **gömbpanorámás** felvételek készültek az MTA SZTAKI közreműködésével.

Most már otthonról is körbetekinthet templomunkban – keresse fel honlapunk „Templomunk gömbpanoráma nézetben” menüpontját!

Templomunk felszentelésének 20. évfordulóját ünnepeljük 2016. augusztus 14-én.

11.30-kor Snell György segédpüspök úr ünnepi szentmisét mutat be.

A szentmisén közreműködik az Imperatrix Énekegyüttes és az Albinoni Kamarazenekar.

A zenei programból:

W. A. Mozart: *Missa brevis d-moll*

Juan Ginés Perez: *Gloria Laus.*

Reneszánsz keresztény ének (Szkhárosi H. András)

Magyar szentek himnusza

Művészeti vezető: **Srajber Zsolt.**

A szentmisét követően közös ebéd lesz a híveknek a templomkertben, a hagyományokhoz híven papák – papok focimeccs d.u. 4 órakor, játékok a gyerekeknek és pingpongozási lehetőség.

Aki tud, hozzon süteményt!

Egyházközségünk legnagyobb ünnepét töltsük együtt!

Gyereksarok (Rejtvény az évközi 21. vasárnap evangéliumához)

X	W	Z	Ú	B	E	J	U	T	N	I	C
Y	Q	Ü	D	V	Ö	Z	Û	L	N	E	K
K	E	V	E	S	E	N	S	Q	T	A	C
I	G	Y	E	K	E	Z	Z	E	T	E	K
A	V	A	N	N	A	K	Û	U	R	A	M
A	K	I	K	B	R	B	K	A	P	U	N

Jézustól valaki megkérdezte:

„URAM, KEVESEN VANNAK, AKIK ÜDVÖZÜLNEK?”

Feladat:

1. A Jézusnak feltett kérdés szavait keresd meg a rejtvényben, és húzd ki őket!
2. A négyzetrács maradék mezőiben megtalálsz Jézus válaszában szavait (öt szó).

A válasz: _____ !

A megoldást szeptember 4-ig küldd be Tibor atyának!

Mi Újság? – a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány. Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van, megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Budapest, Pf.: 70. levélcímen. E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu. Honlapunk: www.magyszentek.piar.hu.